Ara Pirineus 07/12/20

El Pirineu salvatge

El Pirineu no és un parc temàtic ni tampoc un espai reclòs que cal protegir a ultrança

2 min. 07/12/2020 07:00

MANEL FIGUERA *Professor i escriptor*

El problema del mobbing rural radica en la ignorància que sol haver-hi a ciutat sobre la vida a la muntanya. I aquesta ignorància no s'ajuda a mitigar —no és una acusació— des de les oficines de turisme i les publicacions que el motiven. Una de les imatges que s'hi sol vendre és que el Pirineu és salvatge, de natura verge, incivilitzat, inhòspit... Una altra, que el modus vivendi pirinenc és rural, primitiu, i que els pirinencs som uns pagesos rústics, però alhora servicials i amables amb els qui ens visiten.

Des que l'espècie humana habita el planeta les muntanyes han estat poblades. Si la natura fos verge la vida s'hauria extingit; al contrari, els recursos naturals sempre han estat explotats. El Pirineu té una població sedentària des del neolític. Els camins antics eren freqüentats per traginers, pastors, contrabandistes... Poques coses han descobert del Pirineu els excursionistes que els pirinencs no sabessin. Els raiers ja practicaven «ràfting», i els contrabandistes, «senderisme». Els caçadors d'isards feien «esports d'aventura» i «vies ferrades», i els guies més buscats i agosarats en l'escalada vivien als pobles de les valls pirinenques.

El Pirineu no és un parc temàtic ni tampoc un espai reclòs que cal protegir a ultrança. Els seus pobles no són «bucòlics» ni «de pessebre»: són el resultat de la combinació, més o menys harmònica, de la natura i de la humanització. Potenciar aquesta harmonia amb informacions objectives, sense distorsions interessades, és al meu entendre la millor manera de combatre el mobbing rural.